

« Vedî tu, îi dicea tatălă Riemann, queea que la începută ni s'a părută o mare nenorocire, a devenită acum o adevărată fericire pentru noi. Daqua Wilhelm n'ar fi spartă ólele, n'ar fi fost nevoită a face atâtea descoperiri folositóre, de quară în tot-d'a-una se simte neapărată trebuință într'o casă.

— Este adevărată, respunse Margarita, totă que Dumneđu face è bine făcută. Recunoscă și din aquéstă împregiurare, quă mãi totă-d'a-una restriștile ce încercămă, devină elle ênsăși cauza unor fericiri neașteptate. Bine-cuvântată dară fiă numele seú! »

~~~~~

#### CAPITULUL XV.

##### *Vișellulă și pepeni.*

Peste pușină, coloniă nostri avură legumă, fructe, și înfine totă que è mãi necessariă pentru susținerea vieței; quăci aquestă pământă fertil, cultivată de ómenă laborioși, produceă însutită. Cu tótă aquéstă abundanță în quare se află, ei încercă încă multe neajunsură; de exemplu: nu aveă carne, quare este ună alimentă atâtă de prețiosă spre întremarea forșelor omulă que se ocupă cu trudoșele lucrări alle câmpulă; quăci, neavând arme,

*u Vp yp*